

Ville esitteli uuden standardin

Laatokan kalastajien nopea ja vankka työjuhta, soima-vene, koristaa Metsäpirtin Ahtiaisten uutta pöytästandaaria, joka julkistettiin sukuseuran vuosikokouksessa.

Kaksimastoinen soima on yksi Laatokan vanhoista puuvenetyypeistä, kertoi standardin ja myös siinä olevan seuran tunnuskuvan suunnitellut Viljo Hämäläinen.

- Ahtiaiset ovat olleet ikiajoista kalastajasuku, siksi puuvene on seuralle hyvä tunnus, totesi hän.

Suolattoman veden jyrkkiin aaltoihin tarvittiin korkealaitainen, "kiperäkukkane" vene.

Soiman etumaston varppapurje on takamaston purjetta suurempi.

Korkealaitainen, 10-15 metriä pitkä soima-vene oli yksi Laatokan perinteisistä puualuksista. Viljo Hämäläisen suunnittelema kuva soimasta on Ahtiaisten sukuseuran logossa ja nyt myös pöytästandaarissa.

Erikoiseksi veneen teki se, että kölin leveämpi ja painavampi osa sijaitsi keulassa. Pituutta soimalla oli 10-15 metriä, ja mittasuhteiltaan se vastasi tuhannen vuoden takaisia viikinkiveneitä, kertoi Hämäläinen.

Nopeutensa takia soima sai myös lisänimen "Laatokan vinttikoiria". Metsäpirtin, Sakkolan, Pyhäjärven ja Käkisalmen kalastajat kävivät sen avulla kalastamassa pitkienkin matkojen takana. Pitkäsiimat, kokat, laskettiin usein niin etäälle rannasta, ettei maata näkynyt - siis noin 40-50 kilometrin päähän.

Venetyyppi poistui käytöstä vasta 1920-30-luvuilla moottorien yleistyessä.

- Isäni oli tämän veneen purjehtija ja yksin sillä tehnyt leipätyönsä, kertoi Ville Hämäläinen.

Vielä vanhempi velikin ehti aloittaa kalastajan ammattinsa soimalla purjehtien. Viimeiset purjehduskilpailut soima-venein käytiin todennäköisesti 20-luvulla.

Standardin muoto aiheutti suunnitteluryhmälle päänvaivaa, mutta lopulta he päätyivät suoraan ja pelkistettyyn alaosaan. Tekstiin puolestaan on yritetty saada hiukan kalevalainen säväys. Viljon lisäksi standarditoimikunnassa mukana olivat Taru Ahtiainen ja Ilmi Pesonen.

Raija Herrala

Uudenkaupungit tuulimyllyt

Vuosikokouksen vesibussiristeilyllä kävimme Uudenkaupungin tuulimyllyjen juurella.

Uudenkaupungin kaksi tuulivoimalaa on otettu käyttöön vuonna 1999 ja ne edustivat silloin kehittyntä tekniikkaa, koska ne olivat kokoluokaltaan Suomen suurimpia. Kumpaisenkin teho on 1300 kW eli 1,3 MW. Vuosittainen ne tuottavat yhteensä lähes 5 miljoonaa kilowattituntia (5 000 000 kWh), joka vastaa noin 2500 kerrostaloasunnon sähköntarvetta. Vuodet eivät kuitenkaan ole veljeksiä keskenään ja tuulisuus ja tuotanto voivat vaihdella hyvinkin paljon eri vuosina; parina viime vuonna tuulivoiman tuotanto on vähentynyt, koska on ollut huonoja tuulivuosia.

Tuulivoimalat ovat kookkaita ja ne näkyvät pitkienkin matkojen päähän etenkin merellä. Uudenkaupungin voimalat ovat 69 metriä korkeita ja siipien kärkien piirtämän ympyrän halkaisija on 60 metriä. Sähköntuotanto alkaa, kun tuulennopeus nousee yli 3 m/s ja optimaalisin tuotanto saadaan yli 15 m/s tuulennopeudella. Kun tuulennopeus nousee yli 25 m/s, voimala pysäytetään, jottei se rikkoonnu. Vuosittain sähköntuotannolle otollisia tuulia on noin 2500 tuntia.

Tuulimyllyt omistaa Propel Voima Oy, joka myy tuulisähköä Vakka-Suomen Voimalle, Rauman, Etelä-Savon ja Keravan Energialle sekä Oulun Seudun Sähkölle.

Uudenkaupungin tuulivoimalat ovat ainoat ison kokoluokan myllyt Varsinais-Suomessa. Uusia voimaloita ollaan rakentamassa Högsåraan, Varsinais-Suomen saaristoon Kemiön lähelle. Sinne tulee kolme 2 MW:n voimalaa. Suomessa on tällä hetkellä 69 tuulivoimalaa ja niiden yhteenlaskettu teho on 48 MW (48 000 kW). Tuulisähkön osuus Suomen